

MM-kisatauon aikaisessa kuntopuntarissa Jyväskylän Seudun Palloseura

Antti Laine (31.1.2012)

Nyky-JPS on urheilullinen, hyvässä fyysisessä kunnossa oleva nuori ja nälkäinen ryhmä. Kauteen valmistautuminen on hoidettu kuntovalmentaja Sami Kalajan komennossa niin, että pelaajien fysiikka ei ole este menestykselle. Vastapainoksi joukkue on kuitenkin kohtuullisen kokematon ja rinki monen muun Bandyliigajoukkueen tapaan turhan kapea. Valmennusvastuun kantavilla Mika Sillgrenillä ja Timo Knuutilalla on käytössään aloituskokoonpanollinen miesten peleihin mitat täyttäviä pelimiehiä, mutta taso putoaa selvästi, kun vaihtoruletti pyörii. Nykyisin loistavaa juniorityötä tekevällä seuralla on riveissään useita 17- ja 19-vuotiaiden maajoukkueisiin valittuja pelaajia, mutta näistä useimmat ovat vielä liian köykäisiä Bandyliigapeleihin.

JPS:n edustusjoukkueen keski-ikä on ainoastaan 21 vuotta. Joukkueessa on vain viisi yli 25-vuotiasta pelaajaa, joista vanhin on 28-vuotias. Vertailukohdaksi mainittakoon, että viime kauden mestari HIFK:lla on riveissään viisi yli 35-vuotiasta pelaajaa ja hopeajoukkue Kamppareilla neljä. Ikä ei ole itseisarvo, mutta myös JPS kaipaisi pari kokenutta kapellimestaria rauhoittamaan ja rytmittämään peliä. Paljon on joka tapauksessa tehty asioita oikein ja esimerkiksi viime kauteen verrattuna joukkue on kehittynyt selvästi. Etenkin pelikuri on parantunut. Muun muassa karvauspeli toimii kurinalaisemmin ja aiemmin joukkueelle valitettavan ominaisten, luokkaan” tyhmät ja täysin turhat” sijoittuvien jäähyjen määrä on vähentynyt - joskin liian paljon huilataan väärällä puolen kenttää edelleen. Esimerkiksi kotipelissä OLS:aa vastaan päätuomari vilautti sinistä korttia JPS pelaajille kahdeksan kertaa ja vieraspelissä Akillesta vastaan seitsemän kertaa. Ja joukossa oli ”aina niin älykkäitä” suunsoittojäähyjä.

Joukkueen yksittäisistä pelaajista tärkein on libero Matti Viitanen. Hän lukee hyvin peliä ja osaa rauhoittaa turhan usein hätäisiä ratkaisuja tekevän joukkueen pelaamista. Vuosien

myötä Viitasen asenne on parantunut ja hän on osoittanut nuorena joukkueessa johtajuutta. Äänen käyttö on lisääntynyt ja samalla koko puolustuslinjan merkkuspelaaminen parantunut. Toisaalta niin Viitasta kuin koko JPS:n muutakin puolustuslinjaa vaivaa vielä epätasaisuus. Keskittyminen pelin sisällä herpaantuu turhan usein ja suorittamisen taso pelistä toiseen vaihtelee huolestuttavan paljon. Parhaimmillaan alakolmikko (Viitanen, Smeds, Knuutila) sekä sivutuet (Liukkonen, Vuopio) pelaavat kurinalaisesti, mutta toisinaan vastustajan hyökkääjät saavat liikaa tilaa ja pöytäkirjanpitäjät jäähy- ja maalimerkintöjen muodossa töitä. Yksi keskeinen ongelma on, että koko puolustuslinja ei nouse riittävän nopeasti. Paljon on parannettavaa myös pallotemossa. Kierrätykset kestävät ja puurouttavat omaa hyökkäyspeliä. Osittain tästä syystä sivutukien ajoitukset ovat pahasti pielessä ja pelivaihtoehdot vähissä.

Maalivahtiin JPS:n menestys ei kaadu. Mikkelistä Jyväskylään kotiutunut ja joukkueen ykkösveskarin paikan otteillaan ansainnut Aatu Valtonen on luotettava. Valtaosa niistä, mitkä pitää ottaa kiinni, jää kiinni ja lisäksi hän pystyy yksittäisiin huippupelastuksiin. Eniten kehitettävää Valtosella on äänenkäytössä ja avauspelaamisessa. Joukkueen toinen maalivahti Alex Baranov venyy ällistyttyihin reaktiotorjuntoihin, mutta vastapainoksi helppoja livahtaa taakse vielä liian usein. Potentiaalia parantaa kuitenkin on.

Keskikentällä joukkueella on hyvin liikkuvia ja nöyrästi alaspäin töitä tekeviä pelaajia, esimerkiksi kapteeni Sampsa Purhonen. Suurin ongelmakohta on – usean eteenpäin pyrkivän joukkueen tapaan – oma hyökkäyspelaaminen. Rikkominen on tunnetusti huomattavasti helpompaa kuin rakentaminen. JPS:ssa päävastuun pelinrakentelusta kantaa Tuomas Rintala. Muista keskikenttäpelaajista poiketen hänellä on luontainen kyky haastaa puolustuslinjaa pyrkimällä kohti keskustaa. Syöttöjen antamisessa, ennen kaikkea niiden ajoituksessa, Rintalalla on vielä kosolti kehitettävää, mutta toisaalta hän pystyy myös päättämään hyökkäyksiä itse. Ominaisuuksiltaan poikkeuksellisen lahjakkaalla Joni Vuopiolla on resursseja paljon nähtyä parempaan. Viime peleissä sivutueksi asemoidun tulevaisuuden tähden pelaaminen on ollut tällä kaudella väkinäistä. Toistaiseksi. Kun joukkue saa alakerran pallotempoja paremmaksi, Vuopio ajoitukset kohdilleen ja palloja vauhtiin, joukkueen hyökkäyspelaaminen kehittyy merkittävästi vaarallisemmaksi.

Molempien sivutukien, ja tässä tapauksessa erityisesti Vuopion, on kuitenkin syytä muistaa, että luistin lankussa harhautusvaihtoehdot ovat vähissä. Hevosta ei kannata siirtää shakissa pelilaudan reunaan ja jääpallossa sivutuen ensimmäiset potkut pitää suunnata pois päin lankusta.

Hyökkäyspäässä pääosan vastuusta kantavat joukkueen kokeneimpiin kuuluvat Matti Oksanen ja Mikko Böhm. Kumpikin on pelannut hyökkäyssuuntaan tyydyttävästi, mutta suhteutettuna siihen, että molemmat saavat runsaan peliajan ohella paljon vastuuta myös erikoistilanteissa, varaa parantaa on. Pallollisena tulisi haastaa päättäväisemmin ja maalipaikat hyödyntää astetta tehokkaammin. Myös pallottomana hauissa pitäisi olla läpi pelin aktiivisempi. Vaikka palloa ei pelattaisi, tämä tekisi tilaa keskikenttäpelaajille. Puolustusvelvoitteensa hyökkääjät hoitavat kykyjensä mukaisesti, Böhm erinomaisesti. Kampparien Janne Hauskan ja HIFK:n Aku Ojasen ohella Böhm on Bandyliigan eniten töitä puolustussuuntaan tekeviä hyökkääjiä. Jäähyjä Böhm tosin ottaa hyökkäyspään pelaajaksi aivan liikaa (tällä kaudella 13 pelissä 50 minuuttia), mutta tällä saralla särmit ovat muun joukkueen tapaan hyvää vauhtia hioutumassa.

Alkukausi numeroina: JPS on voittanut viisi peliä, pelannut kaksi tasan ja hävinnyt kuusi. Pelaamissaan 13 pelissä JPS on tehnyt 55 maalia ja päästänyt 61 maalia. Tehtyjen maalien keskiarvo ottelua kohden on 4,2 ja päästettyjen 4,7. Jäähyjä JPS on ottanut 450 minuuttia eli keskimäärin 35 minuuttia ottelua kohden. Rooliinsa suhteutettuna liikaa jäähyenkillä on Böhmin ohella istunut Vuopio (60 min). Alla oleviin taulukkoihin on kirjattu viisi eniten tehopisteitä ja jäähyminuutteja kerännyttä pelaajaa. JPS:n kannalta ilahduttavaa on, että tehopisteet jakautuvat melko tasaisesti ja se, että Matti Viitasen nimi ei löydy oikeanpuolimaisesta taulukosta.

	Ottelut	Maalit	Syötöt	Yhteensä
Tuomas Rintala	13	9	10	19
Matti Oksanen	13	12	3	15
Mikko Böhm	13	9	5	14
Joni Vuopio	13	3	8	11
Sampsa Purhonen	13	8	1	9

	Ottelut	Jäähyt
Arto Smeds	13	70
Visa Knuutila	12	60
Joni Vuopio	13	60
Mikko Böhm	13	50
Mikko Tammilehto	12	40

Arvio loppukaudesta: Viidessä viimeisessä runkosarjan pelissä JPS kohtaa kaksi sarjassa sitä tällä hetkellä ylempänä olevaa joukkuetta (Kampparit ja Narukerä) ja kaksi sarjassa sitä tällä hetkellä alempana olevaa joukkuetta (Veiterä ja kahdesti Botnia). Oletettavasti JPS päätyy runkosarjassa sijoille 5–8, mutta ei liene viime vuoden tapaan runkosarjan voittavan Kampparien suosikkivastustaja puolivälieräpeleihin. Kolme pistettä neljästä JPS:lle menettänyt OLS:kin kohdannee mieluummin jonkun muun, joten ennustan puolivälierävastustajaksi HIFK:ta tai Narukerää. Etenkin kotona JPS pystyy laittamaan kumman tahansa tiukoille, mutta eteneminen toista kertaa seurahistoriassa mitalipeleihin lienee vielä tälle kaudelle liian kova tavoite. Mikäli nykyjoukkue pysyy valmennusta myöden kasassa ja se saa riveihinsä muutaman kokeneemman paluumuuttajan (esim. Mikko Rytönen ja Hännisen veljekset), se saattaa ottaa 50-vuotiskautensa (2012–2013) kunniaksi seurahistorian ensimmäisen miesten SM-mitalin.